

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 03.02.1984, sp. zn. 6 Tz 1/84, ECLI:CZ:NS:1984:6.TZ.1.1984.1

Číslo: 23/1985

Právní věta: Podmínky pro podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti podle § 61 odst. 3 tr. zák. nejsou splněny, jestliže odsouzený v době výkonu tohoto trestu uložený zákaz nerespektoval a zakázanou činnost vykonával.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 03.02.1984

Spisová značka: 6 Tz 1/84

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu, Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 61 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1985 sb. rozh.

Podmínky pro podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti podle § 61 odst. 3 tr. zák. nejsou splněny, jestliže odsouzený v době výkonu tohoto trestu uložený zákaz nerespektoval a zakázanou činnost vykonával.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 3. 2. 1984 sp. zn. [6 Tz 1/84.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení městského soudu v Brně ze dne 15. července 1983 sp. zn. 11 T 178/80 a tomuto soudu přikázal, aby věc odsouzeného A. Š. znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením městského soudu v Brně z 15. 7. 1983 sp. zn. 11 T 178/80 bylo podle § 61 odst. 3 tr. zák., podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu funkce hmotně odpovědného pracovníka, který byl rozsudkem městského soudu v Brně z 4. 3. 1981 sp. zn. 11 T 178/80 ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Brně z 4. 6. 1981 sp. zn. 6 To 101/81 uložen obviněnému A. Š.; podle § 63 odst. 2 tr. zák. byla stanovena zkušební doba v trvání jednoho roku.

Proti tomuto usnesení, které nabylo právní moci dne 15. 7. 1983, podal generální prokurátor ČSR v zákonné šestiměsíční lhůtě stížnost pro porušení zákona, v níž navrhl, aby Nejvyšší zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. ve prospěch obviněného A. Š., aby toto usnesení zrušil a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř. Ve stížnosti pro porušení zákona bylo vytknuto, že městský soud v Brně rozhodl o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti na podkladě nedostatečně zjištěného skutečného stavu věci, neboť si v průběhu řízení neopatřil důkazy, jimiž by bylo bezpečně prokázáno, že obviněný během výkonu trestu zákazu činnosti nevykonával činnost, která mu byla citovaným rozsudkem zakázána.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Podle odůvodnění napadeného usnesení městský soud zjistil, že obviněný je velmi dobře hodnocen na pracovišti i v místě bydliště a nebyl znovu trestán a z těchto skutečností pak dovedl, že obviněný v době výkonu trestu zákazu činnosti vzorným plněním svých povinností a způsobem svého života prokázal, že není nutno, aby vykonal celý tento trest.

Základním předpokladem podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti kromě výkonu alespoň poloviny tohoto trestu je, že dalšího výkonu tohoto trestu není již třeba (§ 61 odst. 3 tr. zák.). K takovému závěru lze dospět, bylo-li již dosaženo účelu sledovaného tímto trestem, tj. došlo-li k takovému polepšení odsouzeného, že lze od něho očekávat, že se v souvislosti se zakázanou činností v budoucnu již nedopustí trestného činu a nevyžadují-li další výkon tohoto trestu ani požadavky generální prevence.

Tento předpoklad pro podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti by však nebyl splněn, jestliže by odsouzený během výkonu trestu zákazu činnosti nerespektoval jemu uložený zákaz činnosti.

Z tohoto hlediska měl městský soud především náležitě objasnit, jaký druh práce obviněný během výkonu trestu zákazu činnosti vykonával. Na zjišťování této skutečnosti se však městský soud nezaměřil, neučinil také v tomto směru žádná skutková zjištění a v důsledku toho jeho závěr, že obviněný prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba, není skutkově dostatečně podložen.

Vzhledem k tomu, že obviněný po celou dobu výkonu trestu zákazu činnosti byl zaměstnán v prodejně Potravin Brno č. 003-15 v Brně, tedy na téže prodejně, kde se ve funkci vedoucího prodejny dopustil závažné hospodářské činnosti, být vzhledem k povaze pracoviště jen minimální počet pracovních funkcí, s nimiž není spojena hmotná odpovědnost, mohl městský soud otázku, jaký druh práce obviněný v době výkonu trestu zákazu činnosti skutečně vykonával, bezpečně objasnit prostřednictvím příslušného orgánu Veřejné bezpečnosti.

Kdyby byl městský soud takto postupoval, mohl zjistit, že obviněný, jak to také vyšlo najevo v řízení o stížnosti pro porušení zákona, vykonával v uvedené prodejně funkci skladníka, tedy funkci, pro jejíž výkon je nezbytné uzavření písemné dohody o hmotné odpovědnosti a že v souvislosti s výkonem této funkce je stíhán pro další trestný čin.